

«Us ho demanem en nom de Crist: reconcilieu-vos amb Déu!» (2Co 5,20)

Estimats germans i germanes:

El Senyor ens torna a concedir aquest any un temps propici per a preparar-nos a celebrar amb el cor renovat el gran Misteri de la mort i resurrecció de Jesús, fonament de la vida cristiana personal i comunitària. Hem de tornar contínuament a aquest Misteri, amb la ment i amb el cor. De fet, aquest Misteri no deixa de créixer en nosaltres en la mesura que ens deixem involucrar pel seu dinamisme espiritual i l'abracem, responent de manera lliure i generosa.

1. El Misteri pasqual, fonament de la conversió

L'alegria del cristià brolla de l'escolta i de l'acceptació de la Bona Notícia de la mort i resurrecció de Jesús: el *kerygma*. En ell es resumeix el Misteri d'un amor «tan real, tan veritable, tan concret, que ens ofereix una relació plena de diàleg sincer i fecund» (Exhort. Ap. *Christus vivit*, 117). Qui creu en aquest anunci rebutja la mentida de pensar que som nosaltres els que donem origen a la nostra vida, mentre que en realitat neix de l'amor de Déu Pare, de la seva voluntat de donar la vida en abundància (Jn 10,10). En canvi, si preferim escoltar la veu persuasiva del «pare de la mentida» (Jn 8,45) correm el risc d'enfonsar-nos en l'abisme de l'absurditat, experimentant l'infern ja aquí a la terra, com lamentablement ens testimonien molts fets dramàtics de l'experiència humana personal i col·lectiva.

Per això, en aquesta Quaresma 2020 voldria dirigir a tots i cada un dels cristians el que ja vaig escriure als joves en l'Exhortació apostòlica *Christus vivit*. «Mira els braços oberts de Crist crucificat, deixa't salvar una vegada i una altra. I quan t'acostis a confessar els teus pecats, creu fermament en la seva misericòrdia que t'allibera de la culpa. Contempla la seva sang vessada amb tant d'afecte i deixa't purificar per ella. Així podràs renéixer, una vegada i una altra» (n. 123). La Pasqua de Jesús no és un esdeveniment del passat: pel poder de l'Esperit Sant és sempre actual i ens permet mirar i tocar amb fe la carn de Crist en tantes persones que sofreixen.

2. Urgència de conversió

És saludable contemplar més a fons el Misteri pasqual, pel qual hem rebut la misericòrdia de Déu. L'experiència de la misericòrdia, efectivament, és possible només en un «cara a cara» amb el Senyor crucificat i ressuscitat «que em va estimar i es va lliurar per mi» (Ga 2,20). Un diàleg de cor a cor, d'amic a amic. Per això la pregària és tan important en el temps quaresmal. Més que un deure, ens mostra la necessitat de correspondre a l'amor de Déu, que sempre ens precedeix i ens sosté.

De fet, el cristià resa amb la consciència de ser estimat sense merèixer-ho. La pregària pot assumir formes diferents, però el que veritablement compta als ulls de Déu és que penetri dins nostre, fins arribar a tocar la duresa del nostre cor, per convertir-lo cada vegada més al Senyor i a la seva voluntat.

Així doncs, en aquest temps favorable, deixem-nos guiar com Israel en el desert (cf. Os 2,16), per tal de poder escoltar finalment la veu del nostre Espòs, perquè ressoni en nosaltres amb més profunditat i disponibilitat. Com més ens deixem fascinar per la seva Paraula, més aconseguirem experimentar la seva misericòrdia gratuïta cap a nosaltres. No deixem passar en

va aquest temps de gràcia, amb la il·lusió presumptuosa que som nosaltres els que decidim el temps i la manera de la nostra conversió a Ell.

3. L'apassionada voluntat de Déu de dialogar amb els seus fills

El fet que el Senyor ens ofereixi un cop més un temps favorable per a la nostra conversió mai hem de donar-ho per descomptat. Aquesta nova oportunitat hauria de suscitar en nosaltres un sentit de reconeixement i sacsejar el nostre ensopiment. Tot i la presència —de vegades dramàtica— del mal en la nostra vida, com en la vida de l'Església i del món, aquest espai que se'ns ofereix per a un canvi de rumb manifesta la voluntat tenaç de Déu de no interrompre el diàleg de salvació amb nosaltres. En Jesús crucificat, a qui «Déu, per nosaltres, li va carregar el pecat» (2Co 5, 21), ha arribat aquesta voluntat fins al punt de fer recaure sobre el seu Fill tots els nostres pecats, fins a «posar Déu contra Déu», com va dir el papa Benet XVI (Enc. *Deus caritas est*, 12). En efecte, Déu estima també als seus enemics (Mt 5,43-48).

El diàleg que Déu vol establir amb tot home, mitjançant el Misteri pasqual del seu Fill, no és com el que s'atribueix als atenesos, els quals «en res no passaven el temps més de gust que contant o escoltant novetats.» (Ac 17,21). Aquest tipus de xerrameca, dictat per una curiositat buida i superficial, caracteritza la mundanitat de tots els temps, i en els nostres dies pot insinuar també en un ús enganyós dels mitjans de comunicació.

4. Una riquesa per compartir, no per acumular només per a si mateix

Posar el Misteri pasqual en el centre de la vida vol dir sentir compassió per les nafres de Crist crucificat presents en les nombroses víctimes innocents de les guerres, dels abusos contra la vida tant del no nascut com de l'ancià, de les múltiples formes de violència, dels desastres mediambientals, de la distribució injusta dels béns, del tràfic de persones en totes les seves formes i de la set desenfrenada de guanys, que és una forma d'idolatria.

Avui segueix sent important recordar als homes i dones de bona voluntat que han de compartir els seus béns amb els més necessitats mitjançant l'almoïna, com a forma de participació personal en la construcció d'un món més just. Compartir amb caritat fa a l'home més humà, mentre que acumular comporta el risc d'embrutar-se, ja que es tanca en el seu propi egoisme. Podem i hem d'anar fins i tot més enllà, considerant les dimensions estructurals de l'economia. Per aquest motiu, en la Quaresma de 2020, del 26 al 28 de març, he convocat a Assís als joves economistes, empresaris i *change-makers*, amb l'objectiu de contribuir a dissenyar una economia més justa i inclusiva que l'actual. Com ha repetit moltes vegades el magisteri de l'Església, la política és una forma eminent de caritat (cf. Pius XI, Discurs a la FUCI, 18 de desembre de 1927). També ho serà l'ocupar-se de l'economia amb aquest mateix esperit evangèlic, que és l'esperit de les Benaurances.

Invoco la intercessió de la benaurada Verge Maria sobre la propera Quaresma, perquè escoltem la crida a deixar-nos reconciliar amb Déu, fixem la mirada del cor en el Misteri pasqual i ens convertim a un diàleg obert i sincer amb el Senyor. D'aquesta manera podrem ser el que Crist diu dels seus deixebles: sal de la terra i llum del món (cf. Mt 5,13-14).

Francesc

Roma, 7 d'octubre de 2019

Memòria de la Mare de Déu del Roser